

[Gade]

nen, som er vedtaget i 1985, gået i gang med gødningsopbevaring. Vi mangler at få miljøstøtten på plads.

Så er der afgrødevalget. Det tog vi også fat på i NPO-handlingsplanen i nogen grad. Vi har fået en henvendelse fra nogle af landbrugets organisationer, som siger: jamen nu skal vi have efterafgrøder. Jeg hører, at fru Lone Dybkjær siger, at nu skal vi gøre noget ved efterafgrøder. Ja, det kan man da som SF'er ikke være imod, al den stund vi foreslog det første gang i 1983, og al den stund vi jo, fru Lone Dybkjær, diskuterede, da vi drøftede handlingsplan, om vi skulle gøre den slags ting forpligtende, eller vi skulle nøjes med at gøre det til godt landmandskab. Hvad blev konklusionen? Den blev, at det måtte man kun gøre til godt landmandskab, altså til rådgivning og ingen regler.

Hvis det, fru Lone Dybkjær nu siger på det her område, er, at vi skal revidere, og at fru Lone Dybkjær altså har fortrudt på de områder, hvor hun dengang kæmpede for, at vi skulle have det som godt landmandskab, og at det nu skal være faste regler, så er det udmærket.

Det, vi mangler at kigge på, er den samlede kvælstoftilførsel. Som jeg redegjorde for før, siger Landbokommissionens anden delbetænkning, at der er de tre metoder. Hovedspørgsmålet i landbrugspolitikken i forbindelse med miljø er: skal det samlede gødningsforbrug begrænses, eller skal det ikke? Selv om man synes, at regeringens plan ikke er meget værd, har regeringen dog sagt, og miljøministeren har understreget, at det samlede forbrug af gødning skal ned. Og så hører man fru Lone Dybkjær sige, at det først skal vurderes.

Man bliver noget overrasket over den melding, der udgår her fra Det Radikale Venstre. Det er, som om man aner, at organisationsfællesskabet bag Det Radikale Venstre og Venstre måske har indflydelse på, hvordan denne dagsorden er blevet strikket sammen.

Jeg vil godt nævne et konkret problem, som jeg ved mange landmænd, der er animalske producenter, står med. De er nu blevet pålagt regler om, hvor mange dyr de må have i forhold til areal. Mange af dem, som er naboer til store planteproducenter, har problemer med at få aftaler om at bringe gyllen ud. Hvorfor? Fordi deres naboer, de store planteproducenter, synes, at det er mere

praktisk, det er billigere og det er lettere med kunstgødning, og ikke har lyst til at aftage gyllen fra deres naboer. Det ville dog være en katastrofe, at vi kom dertil.

Når vi siger kunstgødningsafgift, er det for at få en styringsmetode. Jeg vil godt i dag sige, at vi er fuldstændig indstillet på at lave en kunstgødningsafgift, som fører midlerne tilbage til landbruget som arealtilskud – det skal være en fremstrakt hånd også til dem, der nu siger, at landbruget er et forfulgt erhverv – på en sådan måde, at de landmænd, der sparer på forbruget af kunstgødning, ikke kommer i klemme ved afgiften og ikke får øget deres omkostninger, medens det reelt er toppen, man begrænser. En sådan ordning kan laves.

Jeg vil sige til hr. Grove, som også var inde på, at SF bare vil have regler og restriktioner, at det ikke er os, der siger, at landbruget må underkaste sig regler og restriktioner. Det siger vi også, men når vi har understreget det i den aktuelle debat, har vi citeret Dansk Fiskeriforenings formand. Det, vi påpeger i dag, og det tilbud om afgifter, kombineret med arealtilskud, vi giver i dag, er faktisk den eneste effektive og virkelig brugbare styringsmetode, som kan anvises, hvorved vi med sikkerhed får nedbragt det samlede gødningsforbrug og dermed får hjulpet de animalske producenter, som er i klemme.

Jeg skal medgive, at der er nogle kornproducenter, der kommer til at betale for at hjælpe nogle klemte animalske producenter, men den omfordeling inden for landbruget står jeg ved. Jeg ville egentlig håbe, at der var et flertal, de Radikale inklusive, der mente, at landbrugets organisationer har ladet sig forblænde af de store kornproducenters interesser og desværre tilsyneladende har fået indflydelse også på den dagsorden, som bliver foreslået af de Radikale. Det kan man jo kun beklage.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg glædede mig, da hr. Gade gik på talerstolen. Jeg havde troet, at han ville tage afstand fra at hænge et helt erhverv ud som forurener. Det var det, SFs ordfører gjorde i sin ordførertale, nemlig hængte et helt erhverv ud. Jeg havde troet, at hr. Gade ville gå op og sige, at han også kendte landmænd,